

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Про Коннор Дж., Сеймор Дж. Введення в нейролінгвістичне програмування/NLP-Books//nlpbooks.narod/intro/index.htm.
2. NLP/Wikipedia - die freie Enzyklopädie//de.wikipedia/wiki/Neurolinguistische_Programmierung.
3. Ділтс Роберт, Халбом Тім, Сміт Сюзі. Зміна переконань. Психотехнології рівня НЛП-МАЙСТЕР. - М.: Незалежна асоціація психологів-практиків, 2001.

ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯК СКЛАДОВА МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

(Шамардіна Г. М., к.п.н., професор;
Чернявська О. А., викладач)

Запорізький національний технічний університет м. Запоріжжя, Національна металургійна академія України м. Дніпро, Україна

Головна місія закладів професійно-технічної освіти (ПТО) – забезпечити ринок праці необхідними кадрами, а це можливо, лише якщо сама мережа закладів ПТО й перелік її професій будуть приведені у відповідність до потреб сучасної економіки. Якщо профтехучилища не виконують свою місію, систему потрібно оптимізувати.

Сьогодні в економіці України склалася ситуація, коли попит на робітничі спеціальності залишається незадоволеним уже протягом тривалого періоду, у той самий час, як рівень безробіття серед дипломованих робітників – найвищий серед інших професійних сфер.

Доцільність якнайшвидшого переформатування технічної освіти є очевидною не тільки з огляду на ринок праці, який уже протягом довгого часу відчуває значну нестачу спеціалістів робочих спеціальностей, а ще й з огляду на контингент учнів професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ), які переважно походять із найуразливіших верств населення.

С. Кравцов проаналізувавши стан підготовки кваліфікованих робітників, визначив такі основні напрямки реформування чинної системи ПТО:

1. Орієнтація ПТНЗ під час підготовки робітничих кадрів на потреби ринку праці та вимоги роботодавців.
2. Якісна перебудова системи підготовки робітничих кадрів, яку покликано привести до потреб ринку праці.

Л. Сушенцева також підкреслює, що в ринкових умовах великого значення набуває розвиток системи, яка була б спроможною задовольнити інтереси особистості, суспільства, виробництва, і власне системи професійно-технічної освіти. Необхідно розуміти, що професійна підготовка може вважатися ефективною лише тоді, коли результатом її буде професійно мобільний кваліфікований робітник, «який не тільки володіє знаннями, професіоналізмом, високими моральними якостями, а й уміє діяти адекватно у відповідних

ситуаціях, застосовуючи ці знання та уміння, а також беручи на себе відповідальність за цю діяльність».

Сучасні роботодавці висувають високі вимоги не лише до професійних здібностей спеціаліста, а й до рівня його фізичної підготовленості та стану здоров'я. Тому дуже важливо розглядати реформування не лише професійної складової виробничого навчання, а й загальноосвітньої – теоретичного навчання, до складу якого, входить фізичне виховання.

Ми пропонуємо модернізацію процесу фізичного виховання за рахунок формування в учнів фізкультурно-оздоровчої компетентності.

Фізкультурно-оздоровча компетентність являє собою внутрішні, потенційні, приховані психологічні новоутворення: знання, мотиви, уподобання, інтереси, уміння, навички, програми дій, система цінностей, ставлення до фізкультурно-оздоровчої діяльності, які виявляються у методичній компетентності з упровадження і передачі їх іншим членам суспільства, зокрема у процесі професійної діяльності та сім'ї.

Специфіка формування фізкультурно-оздоровчої компетентності обумовлює низку вимог до планування теоретичного розділу, до змісту та побудови навчальної програми з фізичного виховання, до організації самостійної роботи учнівської молоді та інше.

Для успішного формування фізкультурно-оздоровчої компетентності у процесі фізичного виховання потрібно сформувати необхідний обсяг теоретичної інформації, удосконалити структуру уроку фізичного виховання, розробити блоки фізичних вправ, а також розробити форми і методи організації учнями самостійних теоретичних і практичних занять фізичними вправами у позаурочний час.

Література:

1. Данилова О. І. Перспективні напрямки розвитку системи професійно-технічної освіти в Україні / О. І. Данилова // Педагогічний альманах. - 2015. - Вип. 25. - С. 165-171. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pedalm_2015_25_27.
2. Профессиограммы и профессиокарты основных профессий / Под ред. В. В. Ерасова. - К., - 1995. 111 с.

ОСОБЛИВОСТІ МІЖСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ

Шестакова Н. В., учитель вищої категорії, «Старший вчитель» фізики
Загальноосвітньої школи I-III ст №3 Бердянської міської ради

Актуальність роботи. Міжособистісні стосунки – це система установок, орієнтацій, очікувань і стереотипів через які люди сприймають себе і оцінюють один одного. Міжособистісні відносини емоційні за своєю природою. Вони супроводжуються різними переживаннями (симпатіями і антипатіями). Для